

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

1. เอื้องชะที่รวบรวมมาจากแหล่งต่างๆมีลักษณะทางสัณฐานทางด้านคุณภาพเหมือนกัน ยกเว้น สีของแผ่นปาก ส่วนลักษณะทางปริมาณมีทั้งเหมือนและแตกต่างกัน
2. การวิเคราะห์รูปแบบไอโซไซม์ สามารถแยกประชากรของเอื้องชะ ออกจาก เอื้องเงินแดง และ เอื้องชะคอปุยได้อย่างเด่นชัด และ แยกประชากรของเอื้องชะเป็น 4 กลุ่ม ตามแหล่งที่มา แต่ไม่สามารถแยกบางตัวอย่างของเอื้องชะที่อยู่ภายในกลุ่มเดียวกันออกจากกันได้
3. วิธี CTAB เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการสกัดดีเอ็นเอของเอื้องชะ
4. การวิเคราะห์ลายพิมพ์ดีเอ็นเอจากการทำ RAPD สามารถแยกความแตกต่างระหว่างตัวอย่างของเอื้องชะได้ แต่ไม่สามารถแยกประชากรของเอื้องชะออกจากเอื้องเงินแดง และ เอื้องชะคอปุย
5. เอื้องชะแต่ละตัวอย่างมาจากสายต้นที่แตกต่างกัน แต่เอื้องชะจาก อ. แม่สะเรียง น่าจะมีแหล่งกำเนิดเดียวกับ เอื้องชะจาก อ. ปางมะผ้า และเอื้องชะจาก อ. เชียงดาวน่าจะมีแหล่งกำเนิดเดียวกับ ของเอื้องชะจากคอปุยนาถ
6. เอื้องชะแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มแรก เอื้องชะจาก อ.แม่สะเรียงและ อ. ปางมะผ้า กลุ่มที่ 2 เอื้องชะจาก อ. เชียงดาวและ คอปุยนาถ